üsna pisukese süü pärast wangi. Wanamees wöttis oma kaelkotist torupilli wälja ja ütles: Selle toropilliga wöid sa selle möisa härrale häästi kätte maksta oma isa pärast. Ja oli juba poisi silmast kadunud, muidu oleks poiss seda juhtumist une näuks kui torupill ei oleks tunnistanud et see tösi on. Poiss katsuska torupilli proowida; aga oh imet! See torupill aeas köik tantsima kes seda kuulis. Noh hää küll. Möisa härra käis ikka ühes jöes suplemas. Poiss juhtus üks kord oma torupilliga ka sönna ja ootas millal Möisa härra sönna pidi tulema. Möisa härra tuli ka

III
7.

natukese aja pärast ja läks ühte kibuwitsa pöesa ennast riidest ara heitma. Kui Ta juba oli ennast halasti tömbanud hakas poiss torupilli lo mängima. (Ja oh imet!: härra hakas kibuwitsa pöösas (alasti) tantsima. poiss mängis nii kaua torupilli kud härra juba weriseks sai. Siis jättis poiss torupilli seisma ja härra jättis oma tantsimise ka seisma. Mis nüüd härral muud aitas kui et ta läks kohtuse kaebuma. Kohus ütles: Noh Kui poiss küll torupilli lo mängis miks sina siis tantsisid?!

Lõpetus tuleb teise lehe pääl

Möisa härra ütles: „Selle poisil on niisugune torupill et kui ta seda mängib kes seda juhtub kuulma see hakab tantsima" (Ehk lühidelt öölda: See torupill aeab köik tantsima kes sääl ligidal on) Kohtu härrad ei uskunud seda; waid ütlesid: „Tulgu see poiss oma torupilliga seia siis tahame katsuda kas see töse on!" Hää küll poiss läks oma torupilliga teisel pääwal kohtu ja möisa härra läks oma werise seljaga ka. Kohtu härrad ütlesid:

Noo poiss! pane torupill hüüdma!